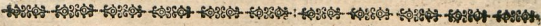

J. N. J.
AD

AUDIENDAM VALEDICTIONEM,
Q V A M
DISCIPULUS HACTENUS NOSTER,
INFRA NOMINATUS,
DIE CRASTINO,
IN AUDITORIO MAJORI,
H. C.
HABITURUS EST,
VENERANDOS DNN. INSPECTORES,
PATRONOS, FAUTORES, AMICOSQVE
NOSTROS
LITERIS PRESENTIBUS
PEROFFICIOSE ET AMANTER
INVITAT.
M. GEORGIUS ANDREAS Vinhold / RECTOR.

LITERIS FRIDERICIANIS.

NE sterilis omnino Poëtarum labor & omnis expertilitatis effect, sicut vulgo studium pangendi carminis, ob sterilitatem suam, male audit, & multo, quam par est, asperiore censura perfringitur: Poëta quidam si non aliud, hoc tamen tulerunt vel præmium, vel solatium, ut cognomento quodam virtutis aut ingenii ab aliis palam distinguerentur. Ita appellati fuerunt

AESCHYLUS, Atheniensis, *Tragœdiarum pater*. Patris nomen qui gerit, eum necesse est habere aut habuisse sobolem, si minus genuinam, e suo susceptam femine; at sua voluntate acceptam in familiam suam. Nec minus inventionem pater audiat Aeschylus. Namque nonaginta Tragœdias fecit, in quibus vicies octies, vel, ut alii volunt, ter decies vicit, quarum vero duntaxat sex supersunt. Primus, ne genitoris voce indignus videretur, hoc reperisse dicitur, uti actores Tragici personas terribiles induerent, & fecibus inunctas; item cothurnis five grandioribus calceis uterentur, (a) & magnum deinceps in theatro loquerentur: (b) quemadmodum a Plutarcho inter singularia ornamenta Athenarum tria lumina ponuntur, Euripidis sapientia, Sophoclis facundia, Aeschyli grandiloquentia. (c) Quippe Aeschylus apprimè sublimis in oratione, & grandis, teste D. Heinsio, verbisque, quibus utitur, ipsis prope par rebus, heroicam & audacem dictionem effundit. (d) Potest autem & suarum pater dici atque haberi tragœdiarum. Si enim pater sollicitus in longitudinem consulit, curamque diligentem adhibet, quo pacto aliquando filiis suis bonum relinquat patrimonium: Aeschylus tragœdias suas, quas *ἑυδαχίαν οὐλοῦσιν ὑγιάειν*, i.e. magnarum cænarum Homeri frustra esse dicebat, tempori deposuit, non ignarus, easdem futuro tempore honorem debitum adepturas. (e)

ALCMAN, Poëta Lyricus, Messenius, *γλυκύς* seu *dulcis*. Erat homo lepidi ac festivi ingenii, neque abs re Scaliger paxillas ejus reliquias quovis nectare suaviores ait. (f) Et quoniam carmina amatoriam invenerat, atque in vulgus ediderat, quæ in hominum congressibus, ad excitandam auribus animisque voluptatem, canerentur; (g) quia idem ventri ac gulæ maximopere deditus, seque ipsum *πολυβρώμαλον* h. e. multi cibi hominem appellitans, inter gulones a Græcis numerabatur: nihil mirandum oppido est, caput tantorum leporum deliciis & delectamentis accenferi. Novimus etiam nostris moribus, lepida ejusmodi ingenia quovis melle, quovis saccharo, quavis lotho, & si quid lotho illa Homericæ dulcius, suaviora haberi; quod seculi prurientis libidinem aperte arguit. Cum fortunam providentiæ filiam, sororemque Eunomiæ & Pithus dixit, id omisit, quod sua maxime referebat, luxuriam Veneris matrem, aut, ut Apulejus loquitur, Bacchum Veneris certatorem & armigerum esse. (k)

ALEXANDER, Ephesius, *Lychmus*. Qui Ephesum olim virtute illustraverunt, in eis Alexandrum hunc non postremo loco ponit Strabo, vetus Geographus, utpote qui & republicam gesserit, & historiam scripserit, & versus reliquerit de rerum cælestium ac orbis terrestris partium descriptione, editis de singulis earum poematibus. (i) Bene igitur tam splendidum nomen Lychni, five lucernæ, ei tributum arbitror, qui, lux in republica, lumen affudit historiæ, simulque cælestia cum terrestribus copulavit.

ANTIMACHUS, Poëta Melicus, *ῥυμάς* i. e. *stilla*, eo, quod identidem expueret; (k) vel, ut potius crediderim, quod familiaribus colloquiis, instar minutissimæ pluvix, hominum aures animosque irrigaret atque aspergeret, nec, nisi doctiores, a se dimitteret. (l.)

CORINNA, Thespia, vel Corinthia, *Musa Lyrica*. Musa dicebatur, quia femina majorem cum sæminis Musis, quam mares, cognationem habere visa, & Pindarum ipsum, tanti spiritus Poëtam, quinquies vicisse commemoratur, cui audacter in os dicere haut erubuit: fabulas poëticas manu, non sacco esse insperendas. (m) Lyricæ autem nomen propterea tenuit, quod libros & epigrammata sua vario versu genere exprimere laboravit.

ERA-

[a] Voss. d. Poet. Gr. [b] Hor. d. art. Poet. [c] de glor. Athen. [d] in dedic. Senec. Tragœd. [e] Athen. l. 8. c. 8. [f] I. Poet. c. 44. [g] Athen. l. 13. c. 8. [h] Gyrald. dial. [i] l. 14. [k] Claudius, in embl. Alciat. 96. [l] Voss. d. Poet. Gr. c. 6.

ERATOSTHENES, Cyrenæus, *Pentathlus, Philologus, Beta*. Pentathlon Græci vocabant, qui omni genere facultatis antagonistica decertare poterat; sicut Pancratiastam, pancratiarium, seu pancratiasticum eum, qui lucta & pugillatu (p) Et Eratosthenes quidem varia eruditione nobilitabatur: inde certatoris & victoris excellentis in eo appellatio originem traxit. (q) Eadem causa Philologi quoque encomium effecit, quod deinde Arreio Romano assumere placuit, quia, sicut Eratosthenes ille, qui primus hoc cognomen sibi vendicavit, multiplici variaque eruditione cenfebatur, (r) Beta seu litera B. idem nominabatur, quoniam summis proximus in omni disciplina secundas teneret. (s.)

EUPOLIS, Atheniensis, *excellens notæ Poëta*. Hic, vix septendecim annos natus, jam tum docere fabulas cœpit; adeo fauricem naturam in fingendo pœmate nactus est; urque numerum anni, quo prodierat in lucem, comœdiarum numero adæquaret: non ante quievit, quam septem & decem confecisset fabulas, in quibus agendis & septies victoriam reportavit. Fabulas, si placet, lege apud Vossium. (n) In bello Laconico militans, naufragio periit in Helleponto: unde decrerum est, ne postea Poëtæ militarent. (o) Id quod singularem populi in eum gratiam favoremque luculento argumento ostendit.

EURIPIDES, Atheniensis, *scenicus Philosophus*. (t) Cum adolescens ab ore sapientissimi Socratis pependisset, pariterque subtilissimum naturæ investigatorem audivisset Anaxagoram, tunc sapientiæ doctrinis excellenter instructus, sapientiæ ipsi scenicum miscuit leporem, ita quidem, ut Cicero singulos ejus versus singula testimonia putaverit. (u) Ex eodem sapientiæ fonte profluxit, quod, extincto ab Atheniensibus Socrate, eam necem Athenis in Tragœdia objecerit, ingrati gratiam civitatem, reliquis tacentibus, coram orbe cædis postularit: quodque, cum recitasset fabulam, essetque a populo rogatus, ut sententiam quandam mutaret, in scenam progressus hanc profuderit vocem: Tragœdias compono, ut populum doceam, non ut ab eo discam: quodque Alcestidi Tragico objicienti: quod intra triduum tria tantum carmina elaborasset; se vero centum, responderit: hoc tamen interest, tua carmina triduo tantum, mea vero in omne tempus sufficient. *v* Quanta autem dignum est laude, Poëtam ingenij dotibus non ad lasciviam abuti, non ad incendium libidinis; sed contra ad probitatem & morum decus uti!

HESIODUS, Ascraeus, vel potius Cumæus, *Poëta*, vir perelegantis ingenij, ac mollissima dulcedine carminum memorabilis. (x) Princeps & primus omnium de agriculturâ præcepit. (y) Sed ejus opera & dies pari cum aureis carminibus Pythagoræ prærio æstimari debent. Quare & dignus habitus est, cui in Gymnasio Constantinopolitano statua ex ære, & in Bœoticis a Thespiensibus in urbis foro alia ex cera poneretur. (z)

HOMERUS, *Poëta*. Iliada post Homerum scribere tentaret, qui vellet Homericas laudes magno verborum apparatu extollere, cum ingenium ejus sine exemplo, consente sic Vellejo, fuerit maximum; in quo hoc maximum sit, quod neque ante illum, quem ille imitaretur, neque post illum, qui eum imitari posset, inventus sit, neque quemquam alium, cuius operis primus Autor fuerit, in eo perfectissimum, præter Homerum & Archilochum, reperiamus, (aa) Hujus igitur versus proverbiorum loco usurparunt; (bb) & patriam septem civitates Græciæ, Smyrna, Rhodus, Colophon, Salamis, Jos, Argus, Athenæ, sibi vindicarum ivere. (cc) Hoc tamen notari hic debet, quod acerrimi viri judicii, J. Scalger de Homeri carminibus observandum censuit; si Musæus ea, quæ Homerus scripsit, scripsisset, longe melius eum scripturum fuisse. (dd) Cui equidem sententiæ, svavissima elegantiæ Musæi adductus, subscribere non dubitem.

LYCOPHRON, Chalcidensis, *Vates*. (ee) Obscuritate enim se involvens, non tam versus fundere, quam oracula edere videbatur, & velut ex tripodibus dicta, oratione ambigua animi sui sensa plerumque implicavit.

Alexan-

(n) c. 6. d. P. Gr. (o) Suid. (p) Arist. Rhet. c. 17. & 18. Fabri Agonisticon l. 1. c. 31. (q) Morhoff. Polyh. l. 1. c. 6. (r) Svet. in illustr. Gram. c. 10. (s) Magri Criticon Eponymologon. (t) Vitruv. l. 8. proæg. (u) l. 16. epist. fam. (v) Val. Max. l. 3. c. 7. (x) Vellej. l. 1. c. 7. (y) Plin. H. V. l. 18. c. 24. (z) Lortichius Biblioth. Poet. p. 26. (aa) Vellej. l. 1. c. 5. (bb) Rotmari Præf. Adag. Virgil. (cc) Gall. N. Astr. 3. c. 11. Alladius d. patria Hom. (dd) Poet. c. 2. l. 5. (ee) Rhodig. l. 24. c. 6.

FK Tt 1536

x 343 9679

Alexandra compositum extat poema, mole quidem exiguum est, Oedipo autem ad conjectandum opus haberet: nisi Meursius ingenii perspicuitate eas tenebras discussisset: sic, ut qui ante Lycophron, nunc, accedente lampade Meursiana, Glyciphron dici mereatur; (ff) neque stella illa Lycophronis in Pleiade poetica (Homerus enim, Sositheus, Lycophron, Alexander, AEantiades, Sotiphanes & Philiscus, septem Poetae, ad numerum stellarum in Vergiliis lucentium, Pleias olim vocitatis fuerunt) jam obscura mentis oculis appareat.

MENANDER, Atheniensis, *Commentarius bonorum, quae Graecia tulit.* Comaedias centum & octo magna cum industria confecit, de quibus, praeter sententias paucas, nihil habetur amplius. Veluti pictores, oculis defessis, ad colores floridos & virides se avertunt: ita Philosophis laboriosis requies gravium atque continentium meditationum est Menander, tanquam prato pulchre florenti & opaco atque aurae pleno excipiens animum. (gg)

NICANDER, Colophonius sive Aetolus, *Poeta.* Homo ab agro remotissimus de re tamen rustica praclare sane vires suas exeruit, poetica videlicet facultate, non rustica. (hh) Quae Georgica seculi incuria intercederunt; Theriaca vero & Alexipharmaca hodieque legere cupientibus ante oculos versantur. (ii)

NICOSTRATUS, Poeta Comicus, *Κισθαριστής, Citharista:* Non enim solum fabulas egregias dabat egregius ipse cum Nicandro Comediarum magister, verum & historiam omnium optime ac pulcherrime exercebat. (kk) Inde Graecis proverbio dici increbuit, *παισσω πάντα κατὰ Νικοστράτον* i. e. faciam omnia secundum Nicostratum, vel more Nicostrati. (ll)

PANYASIS, Halicarnassensis, ut a quibusdam traditur, & Herodoti vel avunculus vel patruelis, *Poeta.* Quippe ille Heracleida, sive de Herculis laboribus poema, idque novies millenis versibus, nec non Jonica conscripsit, in quibus de Codro, Neleo & Jonicis coloniis versus circiter septies mille numerabantur. (mm) Claritudinis ejus in signum argumentum sit, eum quinque Poetis excellenter claris sextum accenferi, Homero, Eupoli, Hesiodo, Antimacho, Nicandro. (nn)

PINDARUS, Thebanus, *Lyricorum Princeps.* Spiritus magnificentia, sententiarum, figuris, beatissima rerum verborumque copia & velut quodam eloquentiae flumine celebratus: propter quae Horatius eum merito credit nemini imitabilem. (oo) Itaque unum os Pindari Thebas illuminavit. (pp)

SIMONIDES, Amorgino a patria Amorgo, *Ἰαμβογράφος*, i. e. *Scriptor Iamborum*, in quibus perscribendis praecipue laboravit, imo primus hoc carminis genere usus esse dicitur. (qq)

SOPHOCLES, Atheniensis, *μέλνθη Ἀθήνη καὶ Σειρήνας*, i. d. *apis Attica, ac Siren novata.* (rr) Etenim apes fragrantissimis insidentes floribus, mella dulcissima in cellas, suas deferunt: & Sophocles centum & vigintri dedit fabulas, quarum hodie tantum septem invidia temporis superfites esse voluit. Cumque in suprema senectute Oedipum Coloneum elaborasset, a liberisque malignis ob eam causam esset accusatus, quod senio frigidus, jamque bis puer desperet impotentia mentis: hac autem recitata fabula, quae visisset a iudicibus, num desipientis videretur opus? sententia iudicum absolutus est. (ss) Quanta vero auditores suos perfuderit voluptate: vel illud indicio fuerit, quod in certamine poetico vices quater victoriam reportavit. (tt) quod Polemon, Atheniensis Philosophus, Sophocle & Homero pariter delectatus, Homerum quidem heroicum esse Sophoclem; Sophoclem vero Tragicum Homerum exillimavit: (uu) quod grandia & gravia in oratione Sophoclea vocantur. An pangis aliquid Sophoclem? (ww) tua carmina digna Sophocleo sunt cothurno, (xx) ut est apud Ciceronem & Virgilium nostrum. Valediturus die crastino, idque versibus Germanicis, quos reliquis studiis suis libenter associavit,

JOHANNES CHRISTOPHORUS HASSIUS, Graeco-Variscus, laudem praemissi, ad edendum Latinitatis ultimum specimen, poeses Germanicae, mihi quae occasionem dedit adducendi quorundam Poetarum, quos Graecia extulit, nomina. Discedentem secundo voto prosequatur
SIMON JOHANNES SCHINCKIUS, Werdensis. Deus O. M. abitur Discipuli hactenus nostri felicissimum esse jubeat! P. P. Cygnea d. 9. Majji An. 1707.

(ff) Magirus l. c. (gg) Plat. comparat. Aristoph. & Menand. (hh) Cic. l. i. d. orat. (ii) Voss. d. Hist. Gr. 1. 4. c. 4. (kk) Pollux. l. 5. c. 26. (ll) Voss. d. P. Gr. c. 7. (mm) Voss. d. Hist. Gr. 1. 4. c. 16 (nn) interpres Oppiani. (oo) Quintil. l. 10. c. 1. (pp) Vell. l. i. c. ult. (qq) Suid. (rr) Suid. (ff) Cic. in Cal. & Val. Max. l. 8. c. 7. (tt) Voss. 3. Poët. Gr. c. 4. (uu) Suid. io σοφος. (ww) Cic. in epist. cum. (xx) Virg. Ecl. 8.

MO

J. N. J.
AD

AUDIENDAM VALEDICTIONEM,
QVAM
DISCIPULUS HACTENUS NOSTER,

INFRA NOMINATUS,
DIE CRASTINO,
AUDITORIO MAJORI,

H. C.
HABITURUS EST,
NDOS DNN. INSPECTORES,
ONOS, FAUTORES, AMICOSQVE

NOSTROS
LITERIS PRESENTIBUS
PEROFFICIOSE ET AMANTER
INVITAT.

ORGIVS ANDREAS Vinhold/ RECTOR.

LITERIS FRIDERICIANIS.

